

paa en Drøftelse af, om ikke en Anden har Ansvar for denne Forvaltning, og da, for hvem, fandt jeg mig ikke besejret til at gaae ind, og derpaa gaaer jeg heller ikke ind idag.

Ordføreren (A. Hage): Jeg kan dog ikke troe, at Thingets Fleertal deler den høitærede Ministers Mening, at vi her skulde have foretaget Noget, der i fjerneste Maade gjør Indgreb i Kronens Prærogativer. Jeg holder for, at det er en aldeles feil Opfattelse af dette Lovforslag. Vi gribe ikke ved det ind i Administrationen, men vi ville gjøre det muligt for den Minister, som skal være ansvarlig for vore Pengesager, at administrere. Vi have simpelt hen sagt, at den for Kongeriget særligt ansvarlige Minister skal være ansvarlig for Regnskabet og Kassen, men, hvorledes han skulde kunne være ansvarlig for et Regnskab og for en Kasse, uden at have den under sin Bestyrelse, forstaaer jeg ikke. Det ærede Medlem fra Helsingør (Niemoth) mener, at det aldeles ikke har Noget at betyde, om vi vedtage denne Lov, eller ikke. Jeg kan imidlertid ikke gaae ind paa hans Anskuelse, at man skulde vedtage en saadan Lov, uden at den skulde have Noget at betyde; det vilde desuden blive for vidtløftigt. At vi efter hans Mening skulde gribe ind i Fællessagerne, er en fuldkommen forkeert Opfattelse. Det er Fællesmonarchiets Finantsminister, som vil gribe ind i vore særlige Sager, det er ham, som vil beholde en Kasse, hvoraf han i dette Øieblik ikke er i retlig Bestidelse. Blev han derimod nu til vor særlige Finantsminister, saa var han i retelig Bestidelse deraf; saalænge han imidlertid ikke er det, er den Minister, som er ansvarlig for de særlige Finantsager, alene den retmæssige Bestuder af Kassen, og, naar den forholder ham, saa skeer der Kongeriget en Uret; men, ligesaa lidt som vi ville gjøre Uret imod Fællesmonarchiet, ligesaa lidt ville vi taale at lide Uret.

Monrad: Hovedsagen i nærværende Tilfælde er jo fra Thingets Side at see at faae disse Spørgsmaal ordnede; thi jeg haaber, at den høitagtede Premierminister vil anerkjende, at det paa ingen Maade er tilfredsstillende,

som han yttrede, at han kun vidste, at han ikke havde Ansvar, men at han derimod ikke vidste, om nogen Anden havde det lige overfor os. Det er en ligefrem Forbring, som Rigsdagen maa gjøre, og som den ikke kan frafalde, at der for de Midler, der tilhøre Kongeriget Danmark, staaer en for Kongerigets Rigsdag ansvarlig Minister. Jeg skal ikke nu gaae ind paa at dele imellem de 2 Mænd, hvorefter der her kunde være Spørgsmaal, men kun bemærke, at i Forhold til Kongerigets Anliggender ere alle Andre at betragte som private Mænd, om de ogsaa maatte være Ministre for Monarchiets Fællessager. For mig stiller det sig ganske saaledes, som om Kassebeholdningen stod hos en privat Mand, og det forekommer mig ikke, at Ministrenes Ansvarlighed, det vil sige de Ministres, der have særligt med Kongerigets Anliggender at gjøre, er anderledes, end om de lod Kassebeholdningen henstaae hos en Mand, som egentlig ikke havde Noget med Kassen at gjøre, indtil Forholdet var ordnet. Naar de faae en Bemyndigelse dertil fra Rigsdagen, stiller Sagen sig vistnok anderledes. Det vil af det, som er yttret i denne Sag, sees, at dette Spørgsmaal ikke alene er formelt, men at det virkelig ogsaa har en reel Side. Det tør nemlig antages for givet, efter hvad der er yttret i en Skrivelse fra selve Ministeriet, at de Kongeriget Danmark tilhørende Midler ikke frugtbargjøres, ikke anvendes paa en for os frugtbar Maade, men at de derimod bruges paa en for os ufrugtbar Maade, til at opfylde Niemed, der maae betragtes som os uvedkommende. Det er altsaa med Hensyn til den materielle Side, at det forekommer mig, at Sagen ogsaa har Betydning, og at den tillige bevirker, at Spørgsmaalet om, hvor Ansvar er at finde, faaer større Betydning. Jeg skal dermed fuldelig indrømme, at Forholdene have været yderst indviklede, og jeg skal meget villigt anerkjende, at det vistnok har været umuligt for nogen Finantsminister at stille Sagerne anderledes, end skeet er. Jeg anerkjender for mit Vedkommende, at der er gjort overordentlig Meget af den nuværende Finantsminister til at ordne Sagen, men jeg troer ogsaa, at der er Noget, som staaer tilbage, nemlig den